

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2/1979

(ΦΕΚ 100 τ. Β' 3-2-1979)

[Όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις 2α/1981, 2β/1982 & 2γ/1983 Πυρ/κές Διατάξεις και ισχύει]

“ Περὶ λήψεως βασικών μέτρων πυροπροστασίας εις τα Ξενοδοχειακά Καταλύματα ”

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Εν Αθήναις σήμερον την 8ην του μηνός Ιανουαρίου του έτους 1979 ημέραν της εβδομάδος Δευτέραν ημείς, ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος Παναγιώτης Δημοσθ. Ποτουρίδης, αποσκοπύντες εις τον προσδιορισμόν των βασικών μέτρων πυροπροστασίας εις τα Ξενοδοχειακά Καταλύματα, διά την πρόληψιν πυρκαϊών, ατυχημάτων, διάσωσιν ατόμων και υλικών αγαθών, τα οποία ευρίσκονται ή διακινούνται εντός αυτών και λαβόντες υπ' όψιν τας διατάξεις του άρθρου 1 Ν. 616/1977, “περί εκδόσεως Πυροσβεστικών διατάξεων” ορίζομεν :

Άρθρον 1

Έννοια των Ξενοδοχειακών Καταλυμάτων

[Όπως συμπληρώθηκε με την 2β/1982 Πυρ/κή Δ/ξη ΦΕΚ 623/Β της 25-8-1982.]

1. Ξενοδοχειακά Καταλύματα στα οποία έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή, θεωρούνται όλοι οι εστεγασμένοι χώροι που προορίζονται για διαμονή και διανυκτέρευση κοινού, όπως Ξενοδοχεία, Ξενώνες, Πανδοχεία, Μοτέλ, Οικοτροφεία κ.λ.π.

2. Για τα μονόροφα ή διώροφα Ξενοδοχειακά Καταλύματα συνολικού εμβαδού για κάθε όροφο μέχρις 100 μ² δεν έχουν εφαρμογή τα άρθρα 2 έως 9 και 12 της διάταξης αυτής.

Άρθρον 2

Γενικά Μέτρα

1. Κτιριακαί εγκαταστάσεις Ξενοδοχειακών Καταλυμάτων, μεθ' εστιατορίων ή μη επιβάλλεται όπως παρέχουν αποτελεσματική προστασίαν προσωπικού και κοινού, κατά των κινδύνων του πυρός και εξασφαλίζουν την απρόσκοπτον ταχείαν και ασφαλή έξοδον αυτού εν περιπτώσει κινδύνου.

2. Ξενοδοχειακά Καταλύματα πολυώροφα ή κάτω των τριών ορόφων αλλά μεγάλης επιφανείας, υποχρεούνται όπως διαθέτουν :

α) Συνολικής επιφανείας απάντων των υπο του κοινού χρησιμοποιουμένων ορόφων, άνω των οκτακοσίων τετραγωνικών μέτρων :

1) Δύο τουλάχιστον κλίμακας, διαφυγάς ή εξόδους κινδύνου, ανταποκρινομένας εις τον μέγιστον αριθμόν ατόμων, προσωπικού και κοινού, εργαζομένων διαμενόντων ή διακινουμένων εντός των χώρων αυτών ως ειδικώτερον ορίζονται εις τα άρθρα 3, 4, 5 και 6

της παρούσης διατάξεως.

2) Φωτισμόν ασφαλείας, τροφοδοτούμενον εκ δύο πηγών ηλεκτρικής ενεργείας, ανεξαρτήτων αλλήλων, ως εις τα άρθρα 7 και 8 της παρούσης διατάξεως ορίζεται.

3) Συστήματα αυτομάτου πυρανιχνεύσεως και αυτομάτου κατασβέσεως, δια τούς χώρους μεγάλου κινδύνου, όπως λεβητοστάσια, μαγειρεία, αποθήκας τροφίμων και υγρών καυσίμων, όπως ειδικότερον ορίζονται εις τα παραρτήματα Α' και Γ' της παρούσης Πυροσβεστικής διατάξεως.

4) Υδροδοτικόν Πυροσβεστικόν δίκτυον απολήγον εις κρουνοὺς λήψεως όπως ειδικότερον ορίζεται εις το παράρτημα Β' της παρούσης διατάξεως.

5) Σύστημα συναγερμού φωτεινών και ηχητικών σημάτων, δια των οποίων να ειδοποιήται το προσωπικόν πυρασφαλείας, προς αντιμετώπισιν εμφανιζομένης πυρκαϊάς, όπως ειδικότερον ορίζεται εις το άρθρον 9 της παρούσης διατάξεως.

β) Συνολικής επιφανείας απάντων των χρησιμοποιουμένων υπο του κοινού ορόφων μέχρις οκτακοσίων τετραγωνικών μέτρων :

1) Μία τουλάχιστον κλίμακα διαφυγής και έξοδον κινδύνου, ανταποκρινομένην εις τόν μέγιστον αριθμόν ατόμων προσωπικού και κοινού, εργαζομένων διαμενόντων ή διακινουμένων εντός των χώρων αυτών.

2) Τα εν παραγράφω 2α (2), 2α(4) και 2α(5) του παρόντος άρθρου διαλαμβανόμενα.

Άρθρον 3

Έξοδοι κινδύνου - διαφυγής

1. Δια του όρου “ΕΞΟΔΟΙ” εννοούνται όλοι οι ελεύθεροι δρόμοι διαφυγής προς χώρους ασφαλείς οι οποίοι δύνανται να είναι διάδρομοι, περάσματα, κλιμακοστάσια και προθάλαμοι. Αι έξοδοι πρέπει να ευρίσκονται εις τοιαύτας Βάσεις, ώστε η απόστασις εξ εκάστου σημείου του κτιρίου προς την πλησιεστέραν έξοδον διαφυγής να μην υπερβαίνει τα τριάκοντα μέτρα οριζοντίως. Οι ανελκυστήρες δεν λογίζονται ως έξοδοι.

2. Εξ εκάστου σημείου του κτιρίου πρέπει να υπάρχουν δια το κοινόν τουλάχιστον δύο διαφορετικοί δρόμοι διαφυγής και, ει δυνατόν, εις θέσιν εκ διαμέτρου αντίθετον ο εις του άλλου, πάντως δε αποκλειομένης της εις την αυτήν πλευράν του κτίσματος τοποθετήσεώς των. Εις ουδεμίαν περίπτωσιν επιτρέπεται δρόμος διαφυγής, ο οποίος φθάνει στην έξοδον κινδύνου, να διέρχεται δια μέσου αποχωρητηρίου, λουτρού ή ετέρου δωματίου, διότι υπάρχει κίνδυνος να αποκλεισθή εκ του εσωτερικού του.

3. Όλοι οι δρόμοι διαφυγής πρέπει να καταλήγουν εις δημόσιον ελεύθερον χώρον ή ανοίγματα, όπως αυλές και γενικώς ανοικτά μέρη, των οποίων η επιφάνεια να προσφέρη ασφαλή παραμονή εις το κοινόν.

4. Όλη η επιφάνεια που χρησιμοποιείται, ως δρόμος διαφυγής πρός εξόδους κινδύνου, πρέπει να προστατεύεται δι' αυτομάτου συστήματος “SPRINKLER” και να είναι διαχωρισμένη εκ των άλλων χώρων δια χωρισμάτων αντοχής εις πυρκαϊάς τουλάχιστον δια δύο ώρας, συμφώνως προς τους κανονισμούς οι οποίοι ισχύουν εις ξένας χώρας μέχρις εκδόσεως των αντιστοίχων Ελληνικών προτύπων. Κλιμακοστάσια, τα οποία καταλήγουν εις χαμηλότερα επίπεδα από την έξοδον κινδύνου και χρησιμοποιούνται ως δρόμοι διαφυγής πρέπει να διακόπτονται δια θυρών ή δι' άλλου ασφαλούς τρόπου εις το σημείον της εξόδου κινδύνου και να έχουν σαφείς

ενδείξεις της κατευθύνσεως εξόδου κινδύνου δια το κοινόν από την πλευρά διαφυγής.

5. Εκάστη θύρα και κυρία είσοδος, όταν χρησιμοποιείται και ως έξοδος κινδύνου, πρέπει να ανοίγει προς τον ελεύθερον χώρο.

6. Επί της επιφανείας της θύρας ή πλησίον αυτής πρέπει να μὴν υπάρχουν καθρέπται ή άλλα αντικείμενα, τα οποία δύνανται να παραπλανήσουν ως προς την σωστήν πορείαν της εξόδου κινδύνου. Παράθυρα, βιτρίναι ή καθρέπται, οι οποίοι εκ του μεγέθους των ή του τρόπου κατασκευής των δύνανται να δώσουν εντύπωσιν θύρας, πρέπει να επισημαίνονται κατά τοιούτον τρόπον, ώστε να μὴ συγχέωνται με εξόδους.

7. Εκάστη θύρα εις τούς δρόμους διαφυγής πρέπει να είναι κατά τοιούτον τρόπον κατεσκευασμένη και τοποθετημένη, ώστε να ανοίγη με δύναμιν το πολύ είκοσι χιλιογράμμων κατά την φοράν εξόδου, το δε άνοιγμά της να μὴν παρεμποδίξη κλίμακας ή να ελαττώνη το πλάτος του δρόμου διαφυγής.

Άρθρον 4

Τρόπος υπολογισμού πιθανού αριθμού ατόμων

Δια τον προσδιορισμόν των απαιτουμένων εξόδων εις τα κτίρια της κατηγορίας “Ξενοδοχειακά καταλύματα”, το πλήθος των ατόμων θα υπολογίζεται ως εξής :

α) Δια το ισόγειον πάτωμα υπολογίζεται έν άτομον δια κάθε τρία τετραγωνικά μέτρα ολικής μικτής επιφανείας δαπέδου. Δια Ξενοδοχειακά καταλύματα άνευ ισογείου, αλλά με είσοδον από κλίμακας απλάς ή κυλιόμενας, κατ’ ευθείαν από δημόσιον δρόμον, το πάτωμα εις την στάθμην της εισόδου θεωρείται ως ισόγειον.

β) Δια τους ορόφους κάτωθεν του ισογείου το πλήθος των ατόμων υπολογίζεται όπως και εις το ισόγειον.

γ) Δια τους ορόφους άνωθεν του ισογείου το πλήθος των ατόμων θα υπολογίζεται βάσει της αναλογίας του ενός ατόμου δια κάθε έξ τετραγωνικά μέτρα ολικής μικτής επιφανείας δαπέδου.

δ) Δι’ ορόφους ή τμήματα ορόφων, τα οποία χρησιμοποιούνται ως γραφεία, αποθήκαι και γενικώτερον ουχί δια την χρήσιν του κοινού, υπολογίζεται έν άτομον δια κάθε δέκα τετραγωνικά μέτρα ολικής μικτής επιφανείας δαπέδου.

ε) Δι’ ορόφους ή τμήματα ορόφων τα οποία χρησιμοποιούνται δια καλλιτεχνικά εκθέσεις αναψυκτήρια, εστιατόρια, κ.λ.π., υπολογίζεται έν άτομον δι’ έκαστον έν και ήμισυ τετραγωνικόν μέτρον ολικής μικτής επιφανείας δαπέδου.

Άρθρον 5

Πλάτος εξόδων διαφυγής

1. Ο προσδιορισμός του πλάτους των εξόδων διαφυγής καθορίζεται με βάση την μονάδα πλάτους εξόδου, η οποία είναι 55 εκατοστά του μέτρου. Είναι δε “Μονάς πλάτους”, το απαιτούμενον πλάτος δια την διέλευσιν ενός ατόμου.

2. Τα ανοίγματα των εξόδων διαφυγής εις μονάδας πλάτους θα πρέπει να είναι :

α) Δι'όλας τας θύρας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων, αι οποίαι οδηγούν εις το εξωτερικόν του κτιρίου, εις το ισόγειον ή τρία πατώματα επάνω ή κάτω από το ισόγειον, ΜΙΑ “Μονάδα πλάτους εξόδου” δια κάθε εκατόν άτομα.

β) Δι'όλας τας εσωτερικάς, εξωτερικάς ή κυλιομένας κλίματακας : ΜΙΑ “Μονάδα πλάτους εξόδου” δια κάθε εξήκοντα άτομα.

γ) Δι' όλους τους άλλους τύπους εξόδων : ΜΙΑ “Μονάδα πλάτους εξόδου” δια κάθε εβδομήκοντα πέντε άτομα.

δ) Ανεξαρτήτως από τα αποτελέσματα των ανωτέρω υπολογισμών, το ελάχιστον πλάτος μιάς εξόδου διαφυγής πρέπει να είναι έν μέτρον και δέκα εκατοστά (1,10), ήτοι δύο μονάδες.

Άρθρον 6

Διαφράγματα κατακορύφων ανοιγμάτων

Δια την αποφυγήν μεταφοράς καπνών, τοξικών ή ασφυκτικών αναθυμιάσεων και την αποφυγήν μεταδόσεως της πυρκαϊάς από ορόφου εις όροφον, επιβάλλεται ο αποκλεισμός των κατακορύφων ανοιγμάτων, ήτοι κλιμακοστασίων κυλιομένων κλιμάκων κ.λ.π. δια στεγανών διαφραγμάτων, αντοχής εις πυρκαϊάν τα οποία να διαθέτουν θύρας διαφυγής.

Άρθρον 7

Φωτεινή σήμανσης

1. Πινακίδες με την λέξιν “ΕΞΟΔΟΣ” και βέλος, το οποίον να προσδιορίζει την κατεύθυνσιν προς την έξοδον, πρέπει να είναι τοποθετημένοι εις εκάστην θέσιν όπου υπάρχει αλλαγή κατευθύνσεως.

2. Οι πινακίδες εξόδου πρέπει να έχουν έντονον χρώμα το οποίον να είναι εις αντίθεσιν με την διακόσμησιν του περιβάλλοντος.

3. Εκάστη πινακίς πρέπει να είναι κανονικώς φωτισμένη, δια λαπτήρος ισχύος ουχί μικροτέρας των τεσσάρων WATTS και να τροφοδοτήται από το ηλεκτρικόν δίκτυον της πόλεως. Εις εκάστην περίπτωσιν διακοπής της παροχής του γενικού δικτύου πρέπει να συνεχίζεται η τροφοδοτήσις της αυτομάτως από ασφαλούς λειτουργίας εφεδρικής πηγής, η οποία να καλύπτη την κανονικήν λειτουργίαν της, επί μίαν ώραν τουλάχιστον.

4. Η μεταγωγή της τροφοδοτήσεως του συστήματος φωτισμού εξόδου από το δίκτυον της πόλεως πρός την εφεδρικήν πηγήν και αντιστρόφως, πρέπει να γίνεται αυτομάτως, χωρίς ανθρώπινον χειρισμόν εις χρονικόν διάστημα ουχί μεγαλύτερον των δέκα δευτερολέπτων.

Άρθρον 8

Φωτισμός δρόμων διαφυγής

1. Ο φωτισμός των δρόμων διαφυγής πρέπει να είναι συνεχής, τεχνητός και η απόδοσις φωτεινότητος να είναι τουλάχιστον 0,5 LUX, μετρουμένης εις το δάπεδον.

2. Τα φωτιστικά στοιχεία των δρόμων διαφυγής πρέπει να είναι διατεταγμένα κατά τοιούτον

τρόπον, ώστε η βλάβη ενός στοιχείου να μην αφήνει σκοτεινήν περιοχήν.

3. Η παροχή ηλεκτρικής ενεργείας δια τον φωτισμόν των δρόμων διαφυγής πρέπει να είναι από το δίκτυον της πόλεως και εις περίπτωσιν διακοπής τούτου, πρέπει να συνεχίζεται η τροφοδότησις του αυτομάτως από εφεδρικήν πηγήν η οποία να καλύπτει την κανονικήν λειτουργίαν του επί μίαν ώραν τουλάχιστον, ως εις τας παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 7 της παρούσης διατάξεως ορίζεται.

Άρθρον 9

Έγκαιρος ειδοποίησις εκρήξεως πυρκαϊάς

1. Όσον αφορά εις το σύστημα ανιχνεύσεως πυρκαϊάς εφαρμόζονται τα καθοριζόμενα εις το παράρτημα Α' της παρούσης. Εκτός από τα διαλαμβανόμενα εις το παράρτημα Α' πρέπει να υπάρξει :

α) Ιδιαίτερον σήμα ειδοποιήσεως δια φωτεινών και ηχητικών μέσων δια των οποίων θα ειδοποιηθεί το προσωπικόν πυροπροστασίας και εκκενώσεως της επιχειρήσεως, προς αντιμετώπισιν εμφανιζομένης πυρκαϊάς ή άλλου σοβαρού συμβάντος και

β) Μεγαφωνικόν σύστημα δια του οποίου θα καθοδηγείται αφ' ενός μέρους το κοινόν προς τους δρόμους διαφυγής, αφ' ετέρου δε το προσωπικόν πυροπροστασίας προς το σημείον ένθα εξεδηλώθη η πυρκαϊά ή έλαβεν χώραν άλλο σοβαρόν συμβάν.

2. Σύστημα συναγερμού, δια την εκκένωσιν εις περίπτωσιν εκρήξεως πυρκαϊάς ή ετέρου σοβαρού περιστατικού, πρέπει να υπάρξει και να δίδεται ο συναγερμός δι' ενός ασφαλούς μέσου δια τρόπον ηπίου, ώστε να μη δημιουργήται σύγχυσις και πανικός εις τους εργαζομένους και το κοινόν.

3. Σήμα συναγερμού δυνάμενον να παράγη :

α) Ηχητικόν σήμα το οποίον δύναται να διαλαμβάνη :

1) Διακοπτομένην ήχησιν των κωδώνων (γκόγκ) η οποία σημαίνει ειδοποίησιν του προσωπικού πυροπροστασίας δι' εκδήλωσιν πυρκαϊάς και προετοιμασίαν εκκενώσεως του κτιρίου.

2) Συνεχιζομένην ήχησιν των κωδώνων, η οποία σημαίνει έναρξιν εκκενώσεως του κτιρίου, υπο του κοινού.

β) Φωτεινόν σήμα, το οποίον συμπληρώνεται με αντίστοιχα φωτεινά σήματα :

1) Δια την περίπτωσιν της παραγράφου 3α (1) του παρόντος άρθρου με αφεσβενόμενο φώς εις κύκλους μεγάλης περιόδου Π.Χ. 5 δευτερόλεπτα των φωτεινών στοιχείων και

2) Δια την περίπτωσιν της παραγράφου 3α (2) με σταθερόν φώς των φωτεινών στοιχείων.

Άρθρον 10

Προληπτικά μέτρα

1. Εις τα Ξενοδοχειακά καταλύματα απαγορεύεται :

α) Η κατασκευή κλιμακοστασίων, εξόδων, διαφυγών κλ.π. εξ υλικών μη ανθεκτικών εις πυρκαϊάς, δηλαδή αναφλεξίμων.

β) Η τοποθέτησις, μονίμως ή προσωρίμως, επίπλων και γενικώς αντικειμένων εις τάς διόδους, κλίμακας, διαφυγάς και εξόδους κινδύνου τα οποία δύνανται να μειώσουν το πλάτος αυτών ή να παρακωλύσουν οπωσδήποτε την ελευθέραν κυκλοφορίαν του κοινού εις περίπτωσιν κινδύνου.

γ) Η εγκατάστασις προβολέων με μεγάλην θερμικήν ακτινοβολίαν εις χώρους των Ξενοδοχειακών καταλυμάτων, οι οποίοι θα ηδύναντο να προκαλέσουν πυρκαϊάν εις εύφλεκτα υλικά άνευ λήψεως προστατευτικών μέτρων.

δ) Η διακόσμησις και επένδυσις των δαπέδων, των τοίχων και των ορόφων οιασδήποτε χώρων των Ξενοδοχειακών καταλυμάτων δι υλικών καιομένων μετά φλογός.

ε) Η ανάρτησις η τοποθέτησις εις χώρους ανοικτούς εις το κοινόν μπαλονίων πεπληρωμένων δια αερίων ευφλέκτων.

στ) Η ύπαρξις εις δωμάτια και χώρους προσωρισμένους δια χρήσιν του κοινού, πτητικών υγρών, καυσίμων ευφλέκτων διαλυτών, δοχείων αεροζόλ των οποίων η βασική σύστασις είναι ο υδροποιημένος υδρογονάνθραξ κ.λ.π.

ζ) Το κάπνισμα και η χρήσις οιασδήποτε γυμνής φλογός εις χώρους μεγάλου κινδύνου ή χώρους καθοριζομένους ως τοιούτους υπο της Πυροσβεστικής Αρχής, κατά την κρίσιν αυτής.

η) Η θέρμανσις τών χώρων δια θερμαστρών αι οποίαι λειτουργούν με οιασδήποτε καύσιμον ύλην ως και ηλεκτρικών τοιούτων με εκτεθειμένας ή ορατάς πυρακτωμένας επιφανείας.

2. Εις τας κτιριακάς εγκαταστάσεις των ξενοδοχειακών καταλυμάτων επιβάλλεται όπως τα λεβητοστάσια, οι δεξαμεναί πετρελαίου και οι χώροι μεγάλου κινδύνου διαχωρίζονται από τους λοιπούς χώρους δια χωρισμάτων αντοχής εις πυρκαϊάν δια μίαν τουλάχιστον ώραν και διαθέτουν θύρας ομοίας αντοχής εις πυρκαϊάν, αι οποίαι να ανοίγουν παλινδρομικώς ή προς τα έξω και να κλείνουν αυτομάτως. Η απ' ευθείας επικοινωνία τοιούτων χώρων μετ' άλλων χώρων διαμονής ή διακινήσεως του κοινού απαγορεύεται απολύτως.

Ως χώρος μεγάλου κινδύνου νοείται κάθε εστεγασμένος χώρος εις τον οποίον υπάρχει πιθανότης εμφανίσεως και ταχείας εξαπλώσεως πυρκαϊάς με κίνδυνον παγιδεύσεως ατόμων εξ αυτής, λόγω της φύσεως των υλικών τα οποία υπάρχουν και καίονται ζωηρώς μετά φλογών ή παράγουν τοξικά αέρια εις επικίνδυνον συγκέντρωσιν.

Άρθρον 11

Κατασταλτικά μέσα

[Όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την 2α/1981,2β/1982 Πυρ/κές Διατάξεις και ισχύει]

Ως τοιαύτα θεωρούνται :

α) Το υδροδοτικό πυροσβεστικό δίκτυον, όπως ορίζεται εις το “ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β’” της 3/81 Πυρ/κής Δ/ξης.

β) Το αυτόματον σύστημα καταιονισμού ύδατος “SPRINKLER” όπως τούτο περιγράφεται εις το “ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ’” της 3/81 Πυρ/κής Δ/ξης.

γ) Τα φορητά μέσα (πυροσβεστήρες) αναλόγως των προς προστασίαν χώρων. Ειδικώτερον ταύτα δέον να είναι καθαρού βάρους άνω των εξ χιλιογράμμων, κατάλληλα δι’ εκάστην περίπτωσιν, εις αριθμόν ένα δια κάθε εκατόν δέκα πέντε (115) τετραγωνικά μέτρα μικτής επιφανείας και ουχί ολιγώτερα των δύο και να καλύπτουν τας απαιτήσεις τας οποίας καθορίζουν τα Ελληνικά πρότυπα Ν.Η.Σ. ή τα πρότυπα Ε.Λ.Ο.Τ. δια των οποίων θ’ αντικατασταθούν ή θα συμπληρωθούν τα Ν.Η.Σ.

δ) Τα βοηθητικά εργαλεία και μέσα δια των οποίων θα εφοδιάζονται αι Ξενοδοχειακαί επιχειρήσεις όπως ορίζονται εις το “ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ’” της 3/81 Πυρ/κής Δ/ξης.

ε) Για τα Ξενοδοχειακά Καταλύματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της διάταξης αυτής απαιτούνται δύο (2) πυροσβεστήρες ξηρής σκόνης των 6 χιλιογράμμων ο καθένας, για κάθε όροφο, που θα τοποθετούνται στο χώλ ή στους διαδρόμους, καθώς και (2) πυροσβεστήρες των 6 χιλιογράμμων (ένα ξηρής σκόνης και ένα διοξειδίου του άνθρακα CO₂) για το λεβητοστάσιο κεντρικής θέρμανσης του κτιρίου, εφ’ όσον υπάρχει τέτοιο. Επίσης στον κρουνό του υδροδοτικού δικτύου κάθε ορόφου του κτιρίου και του προαυλίου, αν υπάρχει, προσαρμόζεται μόνιμα ελαστικός σωλήνας αναλόγου μήκους με ειδικό ακροφύσιο (αυλίσκο) στο ελεύθερο άκρο του που θα καλύπτει την πυροπροστασία του κτιρίου και του προαυλίου

Άρθρον 12

Μελέτη - Εκτέλεσις - Έγκρισις

[Όπως τροποποιήθηκε με την 2α/1981 Πυρ/κή Δ/ξη. (ΦΕΚ. 538/Β’ της 11-9-1981), & την 2γ/1983 Πυρ/κή Δ/ξη (ΦΕΚ 457/Β’ της 8-8-1983.)

1. Η εγκατάστασις των υποδεικνυομένων διά της παρούσης διατάξεως συστημάτων πυροπροστασίας και αι έτεραι σχετικαί εγκαταστάσεις ασφαλείας εκτελούνται επί τη βάσει προηγουμένης μελέτης συντασσομένης υπό :

α. Μηχανολόγων ή Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων ή Πολιτικών Μηχανικών ή Χημικών Μηχανικών ή Ναυπηγών Μηχανικών ή Πυρομηχανικών Πτυχιούχων του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου ή ετέρας ισοτίμου Σχολής της ημεδαπής ή αλλοδαπής, υπό τους περιορισμούς των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων.

β. Μηχανολόγων και Ηλεκτρολόγων Υπομηχανικών πτυχιούχων Ανωτέρων Τεχνικών Σχολών ΚΑΤΕΕ ή ετέρας ισοτίμου Σχολής της ημεδαπής ή αλλοδαπής, υπό τους περιορισμούς των εκάστοτε ισχυουσών διατάξεων.

Η μελέτη αυτή υποβάλλεται προς θεώρησιν εις την αρμόδιαν κατά τόπον Πυροσβεστικήν Αρχήν.

Μετά το πέρας των εργασιών εγκαταστάσεων, οι εγκαταστάται υποβάλλουν εις την Πυροσβεστικήν Αρχήν, υπεύθυνον δήλωσιν καλής λειτουργίας των εγκαταστάσεων, τας οποίας επραγματοποίησαν βάσει της εγκριθείσης μελέτης των.

2. Αι ανωτέρω αναφερόμεναι μελέται συντάσσονται βάσει των Ελληνικών προτύπων ή

Εγκυκλίων του Πυροσβεστικού Σώματος και ελλείπει τοιούτων βάσει ξένων ομοίων.

3. Εις κτίρια εις τα οποία ήδη λειτουργούν οικειοτέτοι επιχειρήσεις και είναι αποδεδειγμένως αδύνατος η πλήρης συμμόρφωσις προς ωρισμένους όρους της παρούσης Διατάξεως, η Πυροσβεστική Αρχή δύναται να εγκρίνη αποκλίσεις, εκ της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, υπό την προϋπόθεσιν ότι δεν παραβλάπεται ο βασικός σκοπός της Πυροπροστασίας του κοινού, δι' αναλόγου αυξήσεως των προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων και μέσων πυροπροστασίας και της τοποθετήσεως συστημάτων ανιχνεύσεως πυρκαϊάς και αυτομάτου κατασβέσεως, όταν η χρησιμοποιούμενη επιφάνεια είναι άνω των 1.000 μ² ή τα απασχολούμενα άτομα περισσότερα των πενήντα (50).

4. Προς τον σκοπόν διατηρήσεως του βαθμού πυροπροστασίας εις περιπτώσεις αποκλίσεων η Πυροσβεστική Αρχή δύναται, κατά την κρίσιν της, να επιβάλη πλείονα των προβλεπομένων διά της παρούσης μέτρων, δι' αποφάσεως τριμελούς επιτροπής αποτελουμένης εξ υπαλλήλων του Πυροσβεστικού Σώματος, εις την οποίαν συμμετέχει εις (1) τουλάχιστον Αξιωματικός. Η απόφασις της επιτροπής κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία με αποδεικτικό επίδοσης.

5. Την απόφασιν της Πυροσβεστικής Αρχής δύναται να προσβάλη ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας, δι' ένστάσέως του, υποβαλλομένης εντός μηνός εις την κατά τόπον αρμοδίαν Πυροσβεστικήν Αρχήν, εις την οποίαν έχει την έδραν της η επιχείρησίς του. Η εν λόγω ένστασις εξετάζεται υπό Δευτεροβαθμίου Επιτροπής, συγκροτουμένης δι' αποφάσεως του οικείου Νομάρχου, τη προτάσει της κατά τόπον αρμοδίας Πυροσβεστικής Αρχής και αποτελουμένης εκ του Διοικητού της εν λόγω Πυροσβεστικής Αρχής, ως Προέδρου και δύο (2) διπλωματούχων Μηχανικών εχόντων την ιδιότητα του Δημοσίου Υπαλλήλου.

Εν αδυναμία συγκροτήσεως Δευτεροβαθμίου επιτροπής εις τινά πόλιν ο κατά τόπον αρμόδιος Διοικητής διαβιβάζει την υποβληθείσαν ένστασιν μετά του σχετικού φακέλλου εις την έχουσαν την δυνατότητα ταύτην πλησιεστέραν Υπηρεσίαν του Πυροσβεστικού Σώματος.

Εις την περίπτωσιν ταύτην η Δευτεροβάθμιος Επιτροπή συγκροτείται δι' αποφάσεως του Νομάρχου, εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται ή εις ην διεβιβάσθη η ένστασις, Υπηρεσία του Πυροσβεστικού Σώματος, τη προτάσει του Διοικητού της Υπηρεσίας αυτής και απαρτίζεται από τον Διοικητήν της αρμοδίας κατά τόπον Πυροσβεστικής Αρχής, ως Πρόεδρον και δύο (2) Μηχανικούς των κατηγοριών της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, εκ των υπηρετούντων εις την Υπηρεσίαν εδρεύουσας εις την περιοχήν δικαιοδοσίας του Νομάρχου τούτου. Εις τας επιτροπάς των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου δικαιούται να παρίσταται ο ενδιαφερόμενος, ή ο μελετητής, άνευ δικαιώματος ψήφου.

6. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής δικαιούται οδοιπορικών εξόδων και ημερησίας εκτός έδρας αποζημιώσεως κατά τας διατάξεις του Ν. 617/1977, λόγω συνεδριάσεως της Επιτροπής εκτός του Νομού της έδρας της Υπηρεσίας του.

Άρθρον 13

Οργάνωσις και εκπαίδευσις Προσωπικού.

Τα Ξενοδοχειακά καταλύματα τα οποία διαλαμβάνονται εις την παρούσαν διάταξιν υποχρεούνται να οργανώνουν και εκπαιδεύουν συνεχώς το προσωπικόν των εις θέματα Πυροπροστασίας, κατασβέσεως πυρκαϊών, εκκενώσεως αυτών κ.λ.π. συμφώνως προς καθοριζόμενα εις το "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε'" της 3/81 Πυρ/κής Δ/ξης.

Άρθρον 14

Έλεγχος τηρήσεως των μέτρων Πυροπροστασίας

1. Ο έλεγχος των εν γένει μέτρων πυροπροστασίας ανήκει εις τα Πυροσβεστικά όργανα, τα οποία υποχρεούνται να διευκολύνουν οι Διευθυνταί των Ξενοδοχειακών επιχειρήσεων ανά πάσαν στιγμήν.

2. Την ευθύνην της συντηρήσεως και καλής λειτουργίας όλων των συστημάτων και μέσων πυροπροστασίας έχει ο ιδιοκτήτης ή ενοικιαστής της Ξενοδοχειακής επιχειρήσεως.

Άρθρον 15

Ισχύς εφαρμογής των προτεινομένων προληπτικών μέτρων και κατασταλτικών μέσων πυροπροστασίας.

[Όπως συμπληρώθηκε με την 2β/1982 Πυρ/κή Δ/ξη. (ΦΕΚ. 623/Β΄ της 25-8-1982) και τροποποιήθηκε με την 2α/1981 Πυρ/κή Δ/ξη (ΦΕΚ. 538/Β της 11-9-1981)]

1. Από της ενάρξεως της ισχύος, της παρούσης διατάξεως καθίσταται υποχρεωτική η εφαρμογή των αναφερομένων εις αυτήν μέτρων πυροπροστασίας εις όλα τα ξενοδοχειακά καταλύματα τα οποία ανήκουν εις τας κατηγορίας που περιγράφονται εις την παρούσαν διάταξιν.

2. Ο έλεγχος διαπιστώσεως της εφαρμογής της παρούσης διατάξεως εις τας ήδη λειτουργούσας ξενοδοχειακάς επιχειρήσεις άρχεται διά μεν τας απαιτούμενας διευθετήσεις και εγκαταστάσεις μονίμων μέτρων εν (1) έτος, διά δε τα φορητά τοιαύτα τρεις (3) μήνας μετά την δημοσίευσιν της παρούσης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Τα παραρτήματα “Α”, “Β”, “Γ”, “Δ” καιμ “Ε” της 3/1981 Πυροσβεστικής Διατάξεως “περί λήψεως βασικών μέτρων πυροπροστασίας, εις αιθούσας συγκεντρώσεως κοινού (Φ.Ε.Κ. τ. Β΄ 20 της 19.1.1981) ισχύουν και δια την 1/30.12.1978 Πυροσβεστικήν Διάταξιν, της οποίας καταργούνται τα αντίστοιχα παραρτήματα.

4. Οι ιδιοκτήτες ή επιχειρηματίες των Ξενοδοχειακών καταλυμάτων της παραγρ. 2 του άρθρου 1 της Διάταξης αυτής υποχρεούνται να υποβάλουν στον αρμόδιο φορέα χορήγησης αδειών λειτουργίας Ξενοδοχειακών καταλυμάτων, υπεύθυνη δήλωση Ν.Δ. 105/1969 για το ότι έλαβαν τα προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα πυροπροστασίας που προβλέπονται από τα άρθρα 10 και 11 της Διάταξης αυτής.

Άρθρον 16

Ξενοδοχειακά καταλύματα τα οποία διαθέτουν αιθούσας εστιατορίων, ζαχαροπλαστείων, διαλέξεων, προβολών, λεσχών κ.λ.π. ως και υπογείους χώρους διέπονται πέραν των διατάξεων της παρούσης και υπό των υπ’ αριθ. 3 και 4 Πυροσβεστικών διατάξεων αι οποίαι εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρον 17

Κυρώσεις

Οι παραβάται της παρούσης, ής η ισχύς άρχεται από της δημοσιεύσεώς της δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως η δε εκτέλεσις ταύτης ανατίθεται εις τα αρμόδια Πυροσβεστικά όργανα, διώκονται και τιμωρούνται συμφώνως προς τας διατάξεις του

άρθρου 433 του Ποινικού Κώδικος.

Η παρούσα δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 8 Ιανουαρίου 1979

Ο Αρχηγός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΟΣΘ. ΠΟΤΟΥΡΙΔΗΣ